

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 14 / פרשת ואתחנן תשפ"ב

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזור?
052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ל"ז:

"ואהבת לרעך כמוך - ברור לו מיתה יפה"

אדם חטא ונתחייב במיתה על העברות החמורות ביותר; שפיכות דמים, עבודה זרה, גילוי עריות... מגיע לו למוות, אולם התורה כותבת שורה של אזהרות כיצד להורגו באופן קל ומכובד, אחת מהן מובאת בגמרתנו השבוע.

גם על יהודי שפל חלה מצוות "ואהבת לרעך כמוך". חייבים להורגו, אולם חייבים גם לאהוב אותו. כדיני תורתנו מלאת הרחמים - אין זו סתירה. לעתים מותר לנו ואף מחובתנו לפעול כנגד יהודי, אולם אין זה פוטרנו מהחובה לאהבו.

רבי יוסף חיים זוננפלד היה גדול קנאי דורו, בכל כוחו לחם כנגד החילוניות ונושאי דגלה. באחד הימים צעד כשלצידו איש אמונו רבי משה בלוי, והנה צועדת מולם תהלוכת נערים חילוניים, זועקים סיסמאות ומשוררים שירים עבריים. מחשש לצערו של רבו ביקש רבי משה לפנות לדרך צדדית, אולם הופתע לראות שרבי חיים ממשיך בדרכו ואף נדחק לצד הדרך ומאפשר לתהלוכה לצעוד, תוך ששפתיו מרחשות: "יוסף ה' עליכם, עליכם ועל בניכם, ברוכים אתם לה..."

איך זה קשור אלינו?

יש לנו טענות על מאן דהו; השכן מרעיש באמצע הלילה? נהג ההסעות מאחר באופן קבוע? לעמוד על שלנו - מותר! להוכיחו - מותר! אך לאהוב אותו - חייבים!!!

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ל"ג:

"אילמלי נגדוה לחנניה מישאל ועזריה פלחו לצלמא"

בגמרתנו השבוע קובע רב על "חנניה, מישאל ועזריה" - דמויות מופת ששמם נישא בהערצה בפי דורות ישראל כסמל ל'קידוש ה' - כי אילו היו שוביהם מענים אותם, היו הם נכנעים ומשתחוים לצלם [מעיקר הדין היה הדבר מותר, כיוון שלא היה זה ע"ז אלא אנדרטה לכבודו של נבוכדנצר (תוספות)].

וכי בגנותם של צדיקים עסק רב? - תמה החידושי הרי"ם, והשיב: רב מתכוון ללמדנו שאין מנסים אדם בדבר שלא יוכל יכול לעמוד בו, הם לא התנסו בעינויים כי היה זה מעבר ליכולותיהם.

אם מזדמנים לאדם קשיים בחייו, אות הוא שהוא יכול לעמוד בהם, ואין לו סיבה להישבר או להיכנע.

במצעד המוות הנורא צעד גם הרבי מקלויזנבורג. ברשעותם הרבה מנעו המפלצות הנאציות מהצועדים מים, הצימאון הטריף את דעתם וקירב את קיצם, בשעת המנוחה הורה הרבי לסובבים לחפור בקרקע, ולעיניהם המשתאות יצאו מים חיים מהאדמה והחיו את האומללים. לימים נשאל הרבי מהיכן שאב את העוז להורות לצועדים לחפור, והשיב: "כאשר הבנתי שהצמא כבר עלה מעבר לכוחות אנוש, הבנתי שהניסיון תם".

איך זה קשור אלינו?

משברי הזמן, נסיונות החיים וכל קושי שהוא, אינם חזקים מאיתנו. נקודה. יש לנו את הכוחות להתמודד ולנצח.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ל"ג:

"ניתרי בהו בשעת מעשה פרשי ולא מסהדי"

אדם שעבר עבירה שחייבים עליה עונש - מיתה או מלקות - אינו חייב בעונש אלא אם התרו בו בשעת העבירה שהוא עתיד להיענש על מעשהו.

האם יש להתרות בעדים בבואם להעיד, שבאם תימצא עדותם שקר, ייענשו? הגמרא השבוע קובעת שלא. וביארה: אם נתרה בכל עד הבא להעיד, יימנעו גם עדי אמת מלהעיד באומרים: "הואיל ואנו חשודים בעיניכם; מה לנו ולצרה הזו...!!"

והמסר: קשה לדרוש משהו מאדם בשעה שהוא חש בחוסר-כבוד מצידנו.

פעם נקלע ה'חפץ חיים' לאכסנייה שבה התאכסן גם אדם מגושם אשר אכל מכלי לברך והתנהג בגסות ובפראות; בעל האכסניה שח בצער לח"ח: "האיש הוא 'קנטוניסט' שבילדותו נחטף מביתו וגדל ללא חינוך. אין אפשרות להשפיע עליו שיתנהג כאדם מן הישוב". אלא שבמקום שהדברים ירתיעו את הצדיק, הוא פנה אליו ואמר לו בהתפעלות: "הנכון מה ששמעתי עליך שעשרות שנים היית בצבא הצאר, ואחר כל הצרות והתלאות שעברת נותרת איתן בדתך?" דמעות עלו בעיני ה'קנטוניסט'. מימיו לא דיברו אליו בהערכה שכזו. הוא דבק בחפץ חיים והפך לבעל תשובה גמור.

איך זה קשור אלינו?

אנו רוצים להשפיע לטובה על חבר? על ילד? על תלמיד? ראשית כל נכבד אותו ונראה לו הערכה, רק אח"כ נוכל להביע בפניו את דרישתנו.